Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

diuit. ⁊ ponens catinum a se nõ ē in
gressus. sed recto gressu cucurrit
ad portã. Erat itaq; tũc ibi qui mi
nisteriũ habebat ostiary mut⁹ ⁊ sur
dus a natiuitate. qui p nutũ tantũ
apiebat ⁊ claudebat. festinas g̃ sum
dei exire. dicit surdo ⁊ muto. Tibi di
co in noĩe xpi. Ille ũ audiuit statim
⁊ dixit. Eria dñe. Sterũ uero ille ad
eum. Aperi. ꝗ surdus ⁊ mut⁹ sed.
Ego dñe. Surrexit g̃ statũ. ⁊ aperuit ei.
Et exeunte eo subyt ostiari⁹ ⁊ clama
uit cora omib⁹ gaudens et exultãs
quia audiuit ⁊ locut⁹ est. Dñe dñe.
Porro omib⁹ qui exeide domo erãt
pterritis. quo audiebãt eũ loquen
tem. uterũ dixit ille qndã mut⁹. Ille
qui cognabat exyt currens. sed uide
te ne forte fuga lapsus sit magnus
enim seruus dei est: qndo discedebat
dixit mi. Tibi dico in noĩe dñi ⁊ mor
uidi exore eius exeunte flamã. &
tangente aures meas. ⁊ statim audi
ui ⁊ locut⁹ sum. Exilientes ⁊ pseqũ
tes eum cũcti ulteri⁹ ũ uidere eum.
Tunc pentecũ omis agebant q̃ in
domo illa erãt. ⁊ ipse dñs ei⁹ qd ita
li exhonoracia habuisset eũ. ⁊ mari
me hy qui eũ uocabãt amitez. Hec
sunt btissimi ado honorati iohãnis
pltriarche narationes. Non solũ enim
de uita sua intent⁹ erat. ⁊ uolentẽ p
ficere se edificare. uerũ etiã de deo
acceptis ⁊ uerac⁹ elacionib⁹ suis.
⁊ dicebat semp hec audientib⁹. Sippo
sanguinẽ ñ pepercerẽt qdã hominũ.
sed huic dederũt ĩman⁹ ferum ĩmo r.
quom putas nos eã alactate ⁊ hu
militate debem⁹ de facultatib⁹ nris
dare xpo. ac egenis ⁊ pupilib⁹. ut te
cõpensacõz recipiam⁹ a iusto. ⁊ mer
cede redditori deo ĩ illa tremẽda &
pretenda retributionis die. Qui nũc
seminat parce. parce ⁊ metet. ⁊ qui
seminat de bnĩdcõib⁹ idẽ largit. &
magnam mit⁹ multiplicit ⁊ metet.
hec est bona illa hereditabit q̃ omnes

Omnib⁹ metẽ tũ scendit.
rectis moribus iste sanus adorna
tus. nec hoc carebat. Valde eũ diligebat eloqui de actib⁹ sctõrũ patrũ. ⁊
eorũ qui elemosine cultores fuerũt.
Vnde una eã die recitaret de uita
sci serapionis qui uocat⁹ syndon. ⁊
inueniret eũ ut fert⁹ amictũ suũ de
disse egeno. ⁊ uterũ pululuũ pessis
set illic. ⁊ frigus patienti obuiassẽ.
⁊ tunicã illi pbuisset. et quia nud⁹
sedebat tenens setũ euãgeliũ. ⁊ in
terrogat⁹ a quodã. quis te exploua
abba. demõstrans ait. iste ⁊ alio tẽ
pore fert⁹ hoc ipsũ euãgeliũ uendidisse.
⁊ dedisse in elemosinã. ⁊ discipulo suo
dicente ad eũ. Abba euãgeliũ tuũ ĩ
est. ⁊ illo dicente ad eũ. uende que habes ⁊ da pau
peribus. ipsũ uendidi ⁊ dedi eis. ut
in die iudicij habeam⁹ fiduciã habũ
dantiorẽ ad deũ. ⁊ quia alias uter
uidua mulier petisset ab eodẽ setõ
serapione elemosinã. quo eiuriebãt
filij eius. ⁊ ñ habente eo aliqd oino
tradidit se ei. ut eã uenderet ad mi
nos grecos. qd r. anos fert ĩtra paucos dies. Hec legens sanus de sõ sera
pione stupefactus. ⁊ mirat⁹ sci in
dustriã. totus lacrimis infectus. no
cauit omib⁹ ꝓpos dispensatores le
git ⁊ eis omiã de sõ serapione. ⁊
dicit ad eos. Ve ue ophylo r. quid